

רע"פ 3719/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 3719/21 - א'

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בע"פ 26127-07-20 מיום 12.4.2021 שניתנה על ידי השופטת ד' מרשק-מרום, השופט העמית י' צלקובניק והשופט ע' דרויאן-גמליאל;
בקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש:

עו"ד פרידה ישראלוביץ

החלטה

- לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופטת ד'מרשק-מרום, השופט העמית י' צלקובניק והשופט ע' דרויאן-גמליאל) בע"פ 26127-07-20, מיום 12.4.2021, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בראשון לציון (השופט ע' מיכלס) בת"פ 27470-12-17, מיום 31.5.2020.

עמוד 1

2. כעולה מכתב האישום, המבקש נהג בין השנים 2011-2016 להכות במספר הזדמנויות את שלושת ילדיו הקטינים, ילדי 2002, 2003 ו-2006 (להלן: א', ב' ו-ג', בהתאמה), בחלקי גוף שונים.

כתב האישום מוסיף ומפרט מספר אירועי אלימות שהופנו כלפי א' ו-ב'. כך נטען כי המבקש הכה את ב' בגבו באמצעות חגורה, באופן שהותיר על גופו סימנים; סטר לא' בפניה מספר פעמים בעקבות ויכוח שהתגלע ביניהם; איים על א', בעודו אחוז בסכין, שיחתוך את לשונה וירצח אותה, לאחר שגילה כי יש לה חבר, משך בשערותיה בחוזקה, סטר לה מספר פעמים, משך אותה ארצה ובעט בה כשהיא שכובה על הרצפה, וגרם במעשיו למשקפיה להישבר; וכן ניפץ את מכשיר הטלפון הנייד של א' והכה באגרופו בחזה, לאחר שגילה במכשיר הטלפון הנייד שלה הודעות שקיבלה מבנים.

לאור זאת, יוחסו למבקש עבירות תקיפת קטין על ידי אחראי, לפי סעיף 368ב(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); תקיפת קטין על ידי אחראי, לפי סעיפים 379 ו-382ב(2) לחוק; איומים, לפי סעיף 192 לחוק; והיזק בזדון, לפי סעיף 452 לחוק.

3. בית משפט השלום הרשיע את המבקש, לאחר הליך שמיעת ראיות במעשים שביצע בא' ו-ב', וזאת על סמך עדותה של א' ואמה ש'. לצד זאת, זוכה המבקש מעבירת היזק בזדון, הואיל ונמצא כי קיים ספק באשר ליסוד הנפשי של המבקש בעת שבירת מכשיר הטלפון הנייד של א'; וכן זוכה מהמעשים שיוחסו לו בקשר לג', שכן בעקבות תקלה מרבית חקירת הילדים שנעשתה לג' לא תועדה בוידאו.

4. בגזר דינו, שקל בית משפט השלום את הפגיעה המשמעותית בהגנה על גופם ונפשם של ילדי המבקש כמו גם הפגיעה בתחושת הביטחון שלהם בתוך ביתם מבצרם; את ריבוי מעשי האלימות של המבקש כלפי ילדיו, שנמשכו על פני כ-5 שנים; את גילם הצעיר של הילדים בעת ביצוע המעשים; את מדיניות הענישה הנוהגת; את עברו הפלילי של המבקש, אשר כולל הרשעה בגין עבירת איומים כלפי גרושתו; את היעדר לקיחת אחריות מצד המבקש על מעשיו; וכן את התרשמות שירות המבחן כי ישנו ספק באשר ליכולתו של הנאשם להתמיד בהליך טיפולי.

לאור האמור לעיל, הושתו על המבקש 40 חודשי מאסר בפועל; 8 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירת אלימות מסוג פשע או עבירת אלימות או איומים בתוך המשפחה למשך 3 שנים; 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירת אלימות מסוג עוון או איומים, למשך 3 שנים; וכן פיצוי בסך 10,000 ש"ח לכל אחד מילדיו א' ו-ב'.

5. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש, נדחה.

נקבע כי העונש שנגזר על המבקש מהווה מסר עונשי ברור ובלתי סלחני עבורו, בגין מעשי האלימות הקשים שביצע כלפי ילדיו; וכי גזר הדין מפורט ונשקלו בו מכלול השיקולים הקשורים לנסיבות ביצוע העבירה ולנסיבות האישיות של המבקש.

6. מכאן הבקשה לרשות ערעור שלפניי.

נטען כי העונש שנגזר על המבקש חמור יתר על המידה וסוטה מרמת הענישה המקובלת במקרים דומים; כי נזקף לחובתו ניהול הליך הוכחות בעניינו; וכי לנוכח חלוף הזמן הממושך בין מועד מתן גזר הדין לבין שמיעת הערעור, אשר נבע מנסיבות אישיות של המבקש והתפרצות מגפת הקורונה, שגה בית המשפט המחוזי עת נמנע מלהורות על עריכת תסקיר שירות מבחן נוסף בעניינו.

יצוין כי בד בבד נתבקש עיכוב ביצוע עונש המאסר שנגזר על המבקש.

7. לאחר שעיינתי בבקשה הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד, אשר מעוררים סוגיה משפטית עקרונית, החורגת מעניינו של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש כי נגרם למבקש עיוות דין מהותי או אי צדק קיצוני (רע"פ 1322/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.2019)).

זאת ועוד, בקשת רשות ערעור על חומרת העונש לא תתקבל אלא במקרים חריגים שבהם העונש שנגזר על המבקש סוטה בצורה קיצונית ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים (רע"פ 5277/20 עומר נ' מדינת ישראל (6.8.2020)).

הבקשה שלפניי ממוקדת כל כולה בעניינו הפרטי של המבקש ולא מצאתי כי העונש שנגזר עליו סוטה ממדיניות הענישה הנהוגת.

זה לא כבר, עמדתי על הפסול שבתופעת האלימות בתוך התא המשפחתי, ההרס שיכול להיגרם בעקבותיה, ובפרט הפגיעה בתחושת הביטחון של יושבי הבית, כבודם ושלמות גופם (רע"פ 538/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.2.2021)).

במקרה דנן, המבקש לא "חשך שבטו" מילדיו. בתקופה שנפרשה על כחמש שנים נהג הלה באופן עקבי להטיל על ילדיו מורא תוך שימוש באלימות - הכה אותם בחגורה, סטר להם, איים עליהם ובהזדמנות אחת אף משך בשערותיה של בתו ובעט בה בעודה שכובה על הקרקע. במעשיו הנלוזים מהדהד ניצול מעמדו וכוחו של המבקש בתוך התא המשפחתי, תוך שהוא חוטא לאחריותו כהורה וזונח את תפקידו לספק לילדיו תחושת ביטחון, חום ואהבה.

8. הבקשה נדחית אפוא. ממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר.

ניתנה היום, כ"ז בסיון התשפ"א (7.6.2021).

ש ו פ ט

